



ŠTEV. 7

1936/37

LETNIK 67

Fr. Ločniškar:

Materi.

(Ob prazniku naših mater na Marijino Oznanjenje.)

V deželo daljno plava misel moja,
ki komaj jo meglen spomin dosega:
kot v sanjah zrem, kako do tega brega
privedla me je roka tvoja.

Tvoj duh z menoj je hodil brez pokoja
in čuval pota moja vsega zlega;
zdaj mrak nad težke tvoje dneve lega
in sam ostal bom sred življenja boja.

Ti dala vse na pot si mi življenja:
zato si zdaj kot roža ovenela,
ki hrani za bodoči rod semenja.

Kot zarja potniku mi boš blestela,
kazala mi izhod iz dni trpljenja
tja, kjer pomlad bo večno nam cvetela.

Ivan Podobnikar:

Pomladna pesem.

Že pusta ravan
je tiho zazelenela
in v plašč vstajenja
se veselo je odela.

Drobne ptičke so zapele,
da so njih glasovi mili
čez goré — še vedno bele —
tiho, božajoče zadoneli.

Povsod že kuka cvetje
živobarvno izpod ruš
kot upi, nade, želje
naših mladih duš ...